

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA RACIBÓRZ

z dnia 2019 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej
w Raciborzu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.)

Rada Miasta Racibórz
uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi na działalność Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Raciborzu złożonej przez mieszkańca Raciborza i zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w sprawie zarzutów postawionych w skardze, Rada Miasta Racibórz uznaje skargę za zasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta, zobowiązując go do przygotowania odpowiedzi i przesłania skarżącej odpisu niniejszej uchwały wraz z jej uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Mieszkaniec Raciborza pismem z dnia 23 września 2019 r. wystosował skargę na działalność Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Raciborzu w zakresie nienależytego wykonywania zadań.

Rada Miasta Racibórz Uchwałą Nr X/167/2019 z dnia 25 września 2019 r. zleciła Komisji Skarg, Wniosków i Petycji zbadanie w trybie art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego zasadności zarzutów przedstawionych w skardze i przygotowania stanowiska w jej sprawie na następną sesję.

Członkowie Komisji przeanalizowali złożoną skargę oraz zapoznali się ze złożoną dokumentacją oraz wyjaśnieniami Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej.

Mieszkaniec Raciborza w swej skardze podnosił, iż Ośrodek Pomocy Społecznej w Raciborzu odmówił mu przyznania zasiłku celowego na zakup żywności w miesiącu czerwcu 2019 r. W przytoczonym przez Skarżącego uzasadnieniu Ośrodek miał powołać się na wypłatę tzw. „trzynastki” w miesiącu maju 2019 r., mimo iż wskazane przez Skarżącego świadczenie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa nie powinno być wliczane do do dochodu.

W swym uzasadnieniu z dnia 12.07.2019 decyzja o nr OPS.5102.W.2694.2019 Ośrodek Pomocy Społecznej w Raciborzu pisze: ” **nadmienić należy, iż Wnioskodawca, poza ustalonym stosownie do art. 8 ust.3 pkt.3 ustawy o pomocy społecznej dochodem, dysponował dodatkowo świadczeniem wypłaconym przez ZUS z urzędu w wys. 888,00 zł w ramach świadczenia pieniężnego Emerytura Plus. Termin wypłaty ww. dodatkowego wsparcia w maju b.r. był, stosownie do przepisu prawa, tożsamy z terminem wypłaty świadczenia rentowego należnego za miesiąc maj b.r.**”

Dalej w swoim stanowisku dotyczącym odmowy przyznania zasiłku celowego na miesiąc czerwiec 2019 z dnia 04.10.2019 pod nr DSP.5107.345.2019 Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej wyjaśnia m.in.: „**Materiał dowodowy zebrany w sprawie, który dał podstawę do odmówienia udzielenia zasiłku celowego na zakup żywności na miesiąc czerwiec 2019 r. wykazał, iż klient spełniał co prawda kryterium dochodowe w zakresie wnioskowanego świadczenia, gdyż jego dochód w miesiącu poprzedzającym dzień złożenia wniosku nie przekroczył 150% wskazanego kryterium dochodowego, jednakże podkreślić przyjdzie, iż Organ prowadzący sprawę był ustawowo zobligowany przy rozpatrywaniu wniosku do zbadania nie tylko dochodu Wnioskodawcy ale także i Jego zasobów i możliwości, co wynika z art. 2 ust.1 ustawy o pomocy społecznej**”.

Komisja zważyła co następuje:

Prawo do pomocy społecznej przysługuje pod warunkiem spełnienia kryterium dochodowego, o czym stanowi art. 8 ust. 1 ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, z wyjątkiem przypadku przewidzianego, m.in. w art. 41, przy czym jednocześnie ze spełnieniem kryterium muszą wystąpić podstawy wskazane w art. 7 pkt 2–15 lub inne okoliczności uzasadniające udzielenie pomocy. Ustawa o pomocy, uzależniając przyznanie pomocy od kryterium dochodowego, definiuje w art. 8 ust. 3, co należy uznać za dochód, stanowiąc, że jest to suma miesięcznych przychodów z miesiąca poprzedzającego wniosek pomniejszonych o miesięczne obciążenie podatkiem dochodowym od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Otrzymując zatem wniosek o przyznanie pomocy społecznej organy pomocy społecznej są obowiązane ustalić jaki jest dochód ubiegającego się o pomoc i czy znajduje się on w jednej z okoliczności wskazanych w art. 7 pkt 2–15 ustawy o pomocy społecznej i jeżeliby się okazało, że kryterium dochodowe zostało przekroczone, mogą dokonać ustalenia czy nie zachodzi sytuacja wskazana, m.in. w art. 41.

W dalszej kolejności przyznać należy, iż:

Artykuł 3 ustawy o pomocy społecznej, stanowiący, że pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb, to klauzula generalna, będąca ogólną zasadą, którą winny kierować się organy administracji publicznej w sprawach o przyznanie świadczeń pieniężnych w ramach pomocy społecznej. Zauważyć trzeba, że pojęcie niezbędnej potrzeby bytowej, wymienione w art. 3 ust. 1 tej ustawy, nie zostało ustawowo zdefiniowane, będąc prawnie niedookreślonym i wymagając indywidualnego podejścia. Przyznanie zatem pomocy uzależnione jest nie tylko od sytuacji materialnej wnioskodawcy i jego żądań, lecz także konieczności dostosowywania rodzaju, formy i rozmiaru świadczeń do okoliczności konkretnej sprawy, a także uwzględniania potrzeb osób korzystających z pomocy, jeżeli potrzeby te odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej. Uznać trzeba, iż w tej sprawie Organ, zdaniem Komisji, nieprawidłowo ocenił sytuację bytową skarżącego i niezasadnie odmówił udzielenia pomocy.

Zasiłki celowe, w tym specjalny zasiłek celowy należą do fakultatywnych form pomocy społecznej, co oznacza, że, w odróżnieniu od form obowiązkowych, właściwy organ może, lecz nie musi go przyznać. Uznanie takie uzależnione jest od konkretnego stanu faktycznego osoby ubiegającej się o tę formę pomocy. Z przeprowadzonego materiału dowodowego wynika, iż otrzymanie przez Skarżącego trzynastego świadczenia „Emerytury Plus” nie skutkowało w ocenie Komisji uznaniem, iż doszło do zwiększenia zasobów i możliwości Skarżącego.

Z akt sprawy wynika, iż Skarżący jest osobą, której sytuacja materialna dyktuje objęcie go pomocą społeczną. Odmowa przyznania tej pomocy tylko dlatego, że skarżący otrzymał jednorazowe wsparcie (trzynaste świadczenie) w wysokości 888,00 zł w maju 2019 r., nie da się pogodzić z celami opieki społecznej, która ma być udzielona osobom znajdującym się w trudnej sytuacji, o czym mowa wyżej. W takiej Skarżący się znajduje, co z akt sprawy dowodnie wynika.

W związku z powyższym uznano skargę za zasadną.

Rada Miasta Racibórz przyjmując stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji postanawia jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Komisji
Skarg, Wniosków i
Petycji

Anna Ronin